

Det er jo fint med en styret uddannelsesindsats. Det er fint med flere åbne kurser, og det er vældig fint med samarbejde inden for skolesystemerne. Men hvis alle de pæne ord står til troende, hvorfor må man så ikke tage orlov til uddannelse, lige når man er blevet ledig? Hvorfor skræmer man ned på de arbejdsløses uddannelsesmuligheder på orlov? Hvorfor kan man ikke opfatte uddannelse som en aktivitet? Hvorfor skal uddannelsesorlov så regnes med som arbejdsløshedstid? Og hvis man deltager i AMU-kursus, så sker der det samme.

Hvad ligger der i praksis i den passive rådgivning? Ligger der et krav om, at arbejdsformidlingen skal fremskynde anvisning, eller må den lægge den pågældende i bunden af stakken, hvis der er andre ledige? Rådighed har jo hele tiden været et krav, når man gik på uddannelse. Det er noget, man skriver under på, når man tager af sted. Men hvad betyder den passive rådighed i praksis? Betyder det, at man skal afbryde sit AMU-kursus på fire uger med certifikat, som man i øvrigt har stået i kø et år for at komme med på, for – billedlig talt – at servere to dage på Venstres landsmøde?

Alt i alt er der meget i det her forslag, der foregår på forventet efterbevilling, og meget af det afhænger af en senere udformet administrativ praksis.

Forslaget, som det ligger nu, er og bliver et nedskærings- og begrænsningsforslag med hensyn til mulighederne for de ledige, og derfor kan vi ikke støtte det.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne medgive fru Ulla Tørnæs og fru Pia Christmas-Møller, at det er en anden fremstilling af voksen/efteruddannelsesreformen, end man måske kunne vente. Jeg har nemlig i fremsættelsestalen valgt at give det samlede billede af, hvad vi i regeringen har fået af indtryk fra de drøftelser, der har været med arbejdsmarkedets parter. Og der har det simpelt hen ikke været muligt så hurtigt – for vi havde jo drøftelserne helt op til Folketingets åbning – at få lavet begge lovforslagene, nemlig det forslag, der handler om styring, det forslag, der handler om at kigge på udvalgsstrukturen i AMU-systemet, og det forslag, der handler om at få kigget på det indholdsmæssige; men det kommer meget hurtigt.

Når jeg har valgt at give en samlet fremstilling, er det, fordi jeg selv ville have efterspurgt det, hvis jeg havde siddet som opposition, hvis der kun var kommet en del af forslaget.

Den del af forslaget, der er kommet, er jo den del, der også knytter sig til forsikringsloven og aktiveringsloven, som vi tidligere har været inde på, så derfor er der den sammenhæng i forhold til orlovsdelen og i forhold til AMU-delen. Det har sådan set været et forsøg på en pædagogisk fremstilling og ikke et forsøg på at snyde nogen for et samlet overblik, vil jeg godt sige.

Så har jeg forstået, at både fru Ulla Tørnæs og fru Pia Christmas-Møller stadig taler om et meget statisk genbesættelseskrav. Det undrer mig en gang imellem, fordi jeg har indtryk af, at både fru Tørnæs og fru Pia Christmas-Møller fra tid til anden lader sig inspirere af, hvad der rent faktisk foregår i virksomhederne, og hvad der er af overvejelser i Arbejdsgiverforeningen.

Dermed være ikke sagt, at det er samme forbrødring eller sådan noget, bevar mig vel, men sådan en eller anden form for orientering og inspiration. Det har jeg dog indtryk af sker en gang imellem. Og dér hersker der faktisk en helt anden opfattelse af genbesættelseskravet; dér mener man faktisk, at det, at der ikke er et genbesættelseskrav, giver virksomhederne en meget bedre mulighed for en dynamisk personalepolitik, der er afpasset efter de virksomheders behov, som de nu har ansvar for, altså de dér arbejdsgivere og arbejdsledere.

Så dér har man faktisk et helt andet indtryk af genbesættelseskravet, der netop knytter sig til, at man godt vil tilrettelægge den produktion, som man nu har i forhold til ordreindgang m.v. Det giver et meget ufleksibelt system, hvis vi skal have et genbesættelseskrav.

Så glemmer man måske også at sige, at prisen for et genbesættelseskrav, som jo på den ene side godt kan lyde meget attraktivt, for så kunne der jo komme flere i arbejde, jo er, at man også vil fjerne retten til børnepasningsorlov. Det er den pris, som man skal betale, hvis man skal imødekomme genbesættelseskravet, og det siger man ikke så forfærdelig meget om fra Venstres og De Konservatives side.

Så har jeg det nok ligesom hr. Poul Erik Dyrland med den diskussion om de selvstændige. Dér må jeg sige, at moral er godt, men dobbeltmoral er tilsyneladende dobbelt så godt, for samtidig med at partierne gerne næsten vil have fjernet orlovsordningerne – det siger man rent faktisk; jeg har nemlig læst VK-reformen, og dér siger man faktisk, at i princippet skal orlovsordningerne afskaffes alle sammen – så tør man ikke rigtig stå ved det, og så gør man det sådan lidt i småbidder. Men i princippet vil man altså gerne have fjernet orlovsordningerne.